

No es veu res de res, però en Jordi Vilaplana va segur amb el seu mapa dins d'una carpeta de plàstic.

I la neu continua caient, les fulles dels arbres en donen fe, ben aviat el camí també.

No és excivament dificultós caminar durant la nevada i en tot hi ha la certesa de que uns centenars de metres a

sota hi ha la carretera i ben segur algunes cases.

I la neu segueix caient fins que arribem sense adonar-nos-en a Llanars.

En el fons els protagonistes de l'etapaens sentim satisfets d'aquesta nova petita aventura que ens ha portat a caminar durant divuit kilòmetres sota una abundant nevada.

TRETZENA ETAPA (Frustrada)

Dia 22 d'Abril de 1990

DE LLANARS A COLLADA FONDA

Si ahir la neu que queia no ens va impedir caminar avui la neu dipositada ens fa desistir de l'excursió.

Aprofitem per a traslladar-nos a Vall-Ter on han obert de nou les instal.lacions quan des de dies ja creien finalitzada la temporada. La neu totalment tova té un gruix de 15 a 20 centímetres, efectivament, no hauriem pogut caminar sino amb moltes dificultats, sobretot

tenint en compte que no anàvem preparats per una situació com aquesta.

Acabem amb un bon dinar a la Fonda l'Escon. Sabem que ben aviat tornarem per a repetir l'excursió frustrada.

Per a supersticiosos recalitrants fem constar que l'etapa suspesa és la tretzena.